

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

Quinta caussa est: Insatiabilis amor congregandi diuitias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

petrariq; posse ab ipsis scientiam futurorum & aliorum occultorum. Inde processerunt nefandissima illa opera, quæ etiam vulgò nominatissima sunt: videlicet inspectio speculi, inspectio spatulæ, inspectio vnguis, videlicet vt furta, & alia occulta inuenirentur, in quibus omnibus Diabolicorum sacrificiorum impietas partim latet: & partim omnibus manifesta est, si perfectè scripta inueniantur. Ex hac eadè peste curiositatis processit liber maledictus, & execrabilis, qui dicitur liber sacratu. Similiter & alius, qui dicitur (speculum) ab omnibus, in quibus præterita, præsentia & futura videri ipsi auctores eorum Dæmones promiserunt. Sunt & aliæ huius pestis innumeræ, per quas curiositatis initium stragem animarum inæstimabilem fecit: hæc Guilielmus. Atq; occasione curiositatis arbitror non rarò doctos & magnos ingenio capi à Dæmone. Tentat enim eos curiositate, vt velint cognoscere, videre, & experiri noua, inusitata, & rara. Quare Apostolus admonet Rom. 12. non plus sapere, quàm oportet. Curiositati adiungi potest latens in multis cordibus intolerabilis superbia, quæ Domino Deo in summo gradu displicet, & Dæmonibus maiorem in modum placet.

3. *Causa est
auaritia.*

Quinta causa est: *Insatiabilis amor
congregandi diuitias.*

QVAM

QUAM satis superq; S. Paulus indicat, cum
 ait: Qui volunt diuites fieri, incidunt in
 tentationem, & laqueum diaboli, & desideria
 multa inutilia, & nociua, quæ mergunt homi-
 nēs in interitum & pērditionem. Radix enim
 omnium malorum cupiditas, quam quidam
 appetentes, errauerunt à fide, & inferuerunt se
 doloribus multis. *Hæc Apostolus.* Auaro enim ni-
 hil scelestius, qui etiam propriam animam ve-
 nalem exponit, vt pecunias congreget: Quod
 Dæmoni optimè constat, atq; sic insatiabili
 appetitui tentationem congruam obijcit, vt
 in laqueum eum pertrahat. Inueniuntur qui-
 dam ita auaritia excæcati, & miseri, quod mā-
 monē Deo nummorum sacrificent, vt diuites
 efficiantur, quorum meminere Ioannes de
 Friburgo in summa Confessariorum li. 1. tit.
 11. q. 25. & Paulus Grillandus lib. 2. de Sortile-
 gijs, q. 11. nu. 25. Auaris & alijs. qui rerum ino-
 pia laborant, vt supra significatum est, Dæ-
 mon quandoque diuitias promittit, sed non
 præstat. Confessa est etiam inter alia puncta
 Meisenbeins Anna / cuius suprà mentionem
 fecimus, quod si in principio sui casus non ni-
 mis bonis temporalibus acquirendis dedita
 fuisset, & Mammonæ inseruiuisset, faciliter se
 cum gratia Dei ad cor redituram fuisse. Remē-
 dium contra hoc malum subiungit Aposto-
 lus, cum ait. Tu autem homo DEI, hæc
 fuge: Sectare verò iustitiam, pietatem, fi-
 dem,

dem,

dem, charitatem, patientiam, mansuetudinem.

6 causa,
Luxuria.

Sexta Causa est, *Luxuria, seu carnis voluptas.*

HAEC multum efficax est ad hominem capiendum & detinendum. Sic Balaam, cap. 24 & 25. in lib. Numerorum: filios Israel mediante fornicatione cum filiabus Moab, induxit ad idololatriam. Hoc enim vitium sapientes & insipientes, ignobiles & potentes deiicit. Quis enim Salomone sapientior, & Samsone fortior? & tamen vtrunq; vicit luxuria: bene ad hoc propositum facit illud Eccl. 19. Vinum & mulieres apostatare faciunt etiam sapientes, & luxuria Salomoni causa fuit colendi Deos alienos, vt constat ex lib. 3. Reg. ca. 11. Tobia. 6. Audi me, & ostendam tibi, qui sunt, quibus Dæmonium prævalere potest. Hi namq; qui cōiugium ita suscipiunt, vt Deum à se & à sua mente excludant, & suæ libidini ita vacent, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus, habet potestatem Dæmonium super eos. Quomodo hoc peccatum non solum causa incidendi, sed etiam perseuerandi in malo sit, optimè ex sacris literis tradit Gulielmus Peraldus, Episcopus Lugdunens. in summa virtutum & vitiorum, tomo 2. tract. 3. ca. 3. Atq; id Isidorus lib. 2. de summo bono cap. 39. satis etiam attestatur, dum ait. Maxime per
carnis